

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ   Ε Ε   κατά ΕΛΛΑΔΑΣ

(Προσφυγή αριθ. 33081/08)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

3 Φεβρουαρίου 2011

Η παρούσα απόφαση είναι οριστική. Μπορεί να υποστεί τυπικές διορθώσεις.

**Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
SERVICE DES TRADUCTIONS DU MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES
DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE, ATHENES
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION
SERVICE, ATHENS**

Στην υπόθεση È È κατά Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Anatoly Kovler, *πρόεδρος,*

Sverre Erik Jebens,

Γεώργιο Νικολάου, *δικαστές,*

και τον André Wampach, *αναπληρωτή γραμματέα τμήματος.*

Αφού διασκέφθηκε σε συμβούλιο στις 13 Ιανουαρίου 2011,

Εκδίδει την πιο κάτω απόφαση, η οποία ελήφθη την ημερομηνία αυτή:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση έχει εισαχθεί με μία προσφυγή (αριθ. 33081/08) στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας από έναν υπήκοο του Κράτους αυτού, τον κύριο È È («ο προσφεύγων»), ο οποίος προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 11 Ιουλίου 2008 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπείται από τον κύριο Β. Χειρδάρη, δικηγόρο του συλλόγου Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους απεσταλμένους του αντιπροσώπου της, κύριο Κ. Γεωργιάδη, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, κυρία Σ. Τρεκλή, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και κύριο Χ. Πουλάκο, δικαστικό αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 14 Οκτωβρίου 2009, η πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε να κοινοποιήσει την αιτίαση την ελκόμενη από τη διάρκεια της

διαδικασίας. Κατ'εφαρμογή του Πρωτοκόλλου αριθ.14, η προσφυγή ανατέθηκε σε μία Επιτροπή. Όπως επιτρέπει το άρθρο 29 § 1 της Σύμβασης, αποφασίσθηκε επιπλέον ότι η Επιτροπή θα αποφαινόταν συγχρόνως επί του παραδεκτού και επί της ουσίας.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

4. Ο προσφεύγων έχει γεννηθεί το 1961 και κρατείται επί του παρόντος στις φυλακές Κορυδαλλού.

5. Στις 9 Μαρτίου 1997, δύο πλοία βυθίστηκαν λόγω έκρηξης στο λιμάνι του Πειραιά. Την ίδια ημέρα, ελλείπει πληροφοριών για τον δράστη του εγκλήματος, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Πειραιά άσκησε ποινική δίωξη κατά αγνώστου με την κατηγορία της πρόκλησης ναυαγίου.

6. Σε μία ημερομηνία που δε διευκρινίζεται, η υπόθεση τέθηκε στο αρχείο.

7. Το 2004, μέσα στα πλαίσια προανάκρισης για μία άλλη ποινική υπόθεση, ο Α.Π. κατέθεσε ότι ο προσφεύγων ήταν ο αυτουργός της προαναφερόμενης εγκληματικής πράξης.

8. Στις 21 Απριλίου 2004, ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Πειραιά αποφάσισε να ξανανοίξει την υπόθεση και διέταξε συμπληρωματική ανάκριση στη διάρκεια της οποίας ο Α.Π. εξετάσθηκε εκ νέου και υπέδειξε τον προσφεύγοντα καθώς και ένα άλλο άτομο, τον Γ.Μ., ως αυτουργούς από κοινού της επίδικης πράξης.

9. Στις 29 Μαΐου 2006, το Πλημμελειοδικείο Πειραιά παρέπεμψε σε δίκη τον προσφεύγοντα και τον Γ.Μ. (απόφαση αριθ. 429/2006).

10. Στις 9 Ιουνίου 2006, ο Γ.Μ. άσκησε έφεση.

11. Την 1^η Φεβρουαρίου 2007, η έφεσή του απορρίφθηκε δυνάμει της απόφασης αριθ. 43/2007 του συμβουλίου εφετών Πειραιά.

12. Στις 16 Φεβρουαρίου 2007, ο Γ.Μ. άσκησε αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης αριθ. 43/2007.

13. Στις 8 Ιανουαρίου 2008, το συμβούλιο του Αρείου Πάγου επικύρωσε την απόφαση αριθ. 43/2007 (απόφαση αριθ. 26/2008).

14. Από το φάκελο προκύπτει ότι η υπόθεση εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Πειραιά.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

15. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η διάρκεια της διαδικασίας παραγνώρισε την αρχή της «λογικής προθεσμίας» όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας, υπό (...) δικαστηρίου το οποίο θα αποφασίση (...) επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως (...)»

16. Η Κυβέρνηση αντικρούει αυτή τη θέση.

A. Επί του παραδεκτού

17. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Σύμβασης. Σημειώνει επιπλέον ότι αυτή δεν προσκρούει σε κανέναν άλλο λόγο απαραδέκτου. Πρέπει επομένως να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

1. Περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη

18. Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη άρχισε στις 21 Απριλίου 2004, όταν ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος του προσφεύγοντος και, όπως προκύπτει από το φάκελο, η διαδικασία εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Πειραιά. Έχει διαρκέσει επομένως έξι έτη και (έξι) μήνες περίπου για ένα βαθμό δικαιοδοσίας.

2. Εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας της διαδικασίας

19. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας εκτιμάται σύμφωνα με τις συνθήκες της υπόθεσης και λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που έχουν καθιερωθεί από την νομολογία του Δικαστηρίου, και ειδικότερα της πολυπλοκότητας της υπόθεσης, της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος και εκείνης των αρμοδίων αρχών (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Pélissier et Sassi κατά Γαλλίας* [GC], αριθ. 25444/94, § 67, CEDH 1999-II).

20. Το Δικαστήριο έχει χειριστεί πολλές φορές υποθέσεις που εγείρουν ζητήματα παρόμοια με εκείνα της προκείμενης υπόθεσης και έχει διαπιστώσει την παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης (βλέπε την πιο πάνω απόφαση *Pélissier et Sassi*).

21. Αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που του υποβλήθηκαν, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η Κυβέρνηση δεν εξέθεσε κανένα γεγονός ή

επιχείρημα που να μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα στην παρούσα περίπτωση. Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του επί του ζητήματος αυτού, το Δικαστήριο εκτιμά ότι εν προκειμένω η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας είναι υπερβολική και δε συνάδει με την απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

Συνεπώς, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1.

II. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

22. Ο προσφεύγων παραπονεύεται για παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης. Επιπλέον, υποστηρίζει, υπό το πρίσμα του άρθρου 3 της Σύμβασης, ότι η παρένοχληση που υπέστη κατά τη διάρκεια της ανάκρισης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης οδήγησε στην παραπομπή του σε δίκη. Τέλος, παραπονεύεται ότι η απόφαση των δικαστικών αρχών να ξανανοιξουν την επίδικη υπόθεση στη βάση της κατάθεσης του Α.Π. παραβίασε το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης.

23. Σε ό,τι αφορά την αιτίαση την ελκόμενη από το μη δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με μία πάγια νομολογία, η συμμόρφωση μίας δίκης προς τις απαιτήσεις του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης πρέπει καταρχήν να εξετάζεται στη βάση της διαδικασίας στο σύνολό της, ήτοι όταν αυτή περατωθεί (βλέπε, για παράδειγμα, *Bernard κατά Γαλλίας*, 23 Απριλίου 1998, § 37, *Recueil des arrêts et décisions* 1998-II). Εν τούτοις, σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ένα συγκεκριμένο στοιχείο να είναι σε τέτοιο βαθμό καθοριστικό που να επιτρέπει στο Δικαστήριο να κρίνει το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας σε ένα πιο πρώιμο στάδιο, πριν ακόμα τα εθνικά δικαστήρια εκδώσουν οριστική απόφαση επί της απόφασης (*Γεωργίνης-Γιωργίνης κατά Ελλάδα*, αριθ.

3271/08, § 19, 17 Δεκεμβρίου 2009). Το Δικαστήριο, σημειώνοντας ότι η σε βάρος του προσφεύγοντος ποινική διαδικασία εκκρεμεί επί του παρόντος ενώπιον του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, δε διακρίνει καμία περίπτωση αυτού του είδους.

Έπεται ότι βάσει της σημερινής κατάστασης της διαδικασίας, η αιτίαση αυτή είναι πρώιμη και πρέπει να απορριφθεί κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 1 και 4 της Σύμβασης.

24. Επιπλέον, σε ό,τι αφορά τις αιτιάσεις τις ελκόμενες από τα άρθρα 3 και 6 § 2 της Σύμβασης, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, ακόμα κι αν υποτεθεί ότι πληρούν τις προϋποθέσεις παραδεκτού που προβλέπει το άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης, αυτές δεν είναι καθόλου τεκμηριωμένες.

Έπεται ότι οι εν λόγω αιτιάσεις είναι προδήλως αβάσιμες και πρέπει να απορριφθούν κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

25. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους επιτρέπει την ατελή μόνον επανόρθωση των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο επιδικάζει στον ζημιωθέντα διάδικο, εφόσον συντρέχει λόγος, μία δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

26. Ο προσφεύγων αξιώνει 15.000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υποστηρίζει ότι υπέστη.

27. Η Κυβέρνηση αντικρούει αυτές τις αξιώσεις και θεωρεί υπερβολικό το αιτούμενο ποσό. Εκτιμά ότι ενδεχόμενη αποζημίωση για ηθική βλάβη δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ.

28. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι διαπίστωσε μία παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης. Αποφαινόμενο κατά δίκαιη κρίση, επιδικάζει στον προσφεύγοντα 6.000 ευρώ για την αιτία αυτή, πλέον οποιουδήποτε ποσού μπορεί να οφείλεται ως φόρος.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

29. Ο προσφεύγων αξιώνει ομοίως 500 ευρώ, προσκομίζοντας τιμολόγιο, για τα έξοδα και τη δικαστική δαπάνη στα οποία υποβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου.

30. Η Κυβέρνηση δεν πήρε θέση επί αυτού.

31. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η επιδίκαση εξόδων και δικαστικής δαπάνης στη βάση του άρθρου 41 προϋποθέτει την απόδειξη της πραγματικότητας, της αναγκαιότητάς τους και, επιπλέον, του εύλογου χαρακτήρα του ύψους τους (*Ιατρίδης κατά Ελλάδας* [GC], no. 31107/96, § 54, CEDH 2000-XI).

32. Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχει στην κατοχή του και των πιο πάνω αναφερομένων κριτηρίων, το Δικαστήριο κρίνει εύλογο να επιδικάσει στον προσφεύγοντα ολόκληρο το αιτούμενο ποσό, ήτοι 500 ευρώ για έξοδα και δικαστική δαπάνη, πλέον οποιουδήποτε ποσού που μπορεί να οφείλεται από εκείνον ως φόρος επί του ποσού αυτού.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

33. Το Δικαστήριο κρίνει προσήκον να βασίσει το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας στο επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή ως προς την αιτίαση την ελκόμενη από την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας και अपαράδεκτη κατά τα λοιπά.

2. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.

3. *Αποφαίνεται*

α) ότι το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλει στον προσφεύγοντα, εντός τριών μηνών, 6.000 (έξι χιλιάδες) ευρώ για ηθική βλάβη και 500 (πεντακόσια) ευρώ για έξοδα και δικαστική δαπάνη, πλέον οποιουδήποτε ποσού μπορεί να οφείλεται από εκείνον ως φόρος,

β) ότι, από τη λήξη της προθεσμίας αυτής και μέχρι την καταβολή, τα ποσά αυτά θα προσαυξηθούν με τόκους υπολογιζόμενους με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το οποίο θα ισχύει κατά την εν λόγω περίοδο, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

4. *Απορρίπτει* το αίτημα δίκαιης ικανοποίησης κατά τα λοιπά.

Συντάχθηκε στη γαλλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε
εγγράφως στις 3 Φεβρουαρίου 2011, κατ'εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και
3 του κανονισμού.

(υπογραφή)

André Wampach

Αναπληρωτής Γραμματέας

(υπογραφή)

Anatoly Kovler

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου
εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2011.

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετρουτσόπουλος